

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

10. Etsi vindictam innocentes non petant, non tamen idcirco securos esse oportere innoce[n]tiu[m] oppressores.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

IX.

Senec. ad
Martiam c.
6.

Quid si multos idcirco ad extrema adducit malus sathan, vt ad impatientiam atque vindictam adducat? vicit, si impatientes fecit. deiecit, si in vindictam incendit. habet. quod vult, si tu iram tuam ampliùs in potestate non habes. At turpis est nauigij rector, inquit Seneca, cui gubernacula fluctus eripuit; qui fluctuantia vela deseruit, & permisit tempestati nauem: at ille vel in naufragio laudandus, quem obruit mare, clauum tenentem, & obnixum. Clauus est recta ratio, quæ impatientis animi impetum & fluctus reprime- re debet. Non reprimit autem, si, iniuriarum ac mortis impatien- tiâ, extremum iudicij diem præuenire gestiens, eousque præstolari detrectat, donec vltro Deus, de iniurijs eius vindictam sumat; quasi scilicet æquo tardior esset ad iudicandum. Hi, si sinum excu- tere penitiùs vellent, viderent profectò, non laudabili causa. non diuini honoris aut iustitiæ zelo, se alios iubere, in ius ambulare; sed priuata vindictæ cupiditate occupatos, atque in præceptos actos, præreptam sibi, in hac vita, iniuriarum vltionem, in alterius vitæ tribunali quærere, eamque, nimis incenso animo, affectare, eaque propter etiam intemperanter flagitare. Non est res exigui momen- ti, eiusmodi actionem instituere. Qui alterum vadatur, ac in ius diuinum vocat, mortem illius desiderat, sine qua se sistere non po- test. At mortem alterius, priuata autoritate, desiderare, non mi- nùs illicitum est, atque procurare. Videant igitur, quid agant, qui, sine Numinis iussu, aut instinctu, sine autoritate debita, pro- prio iudicio, affectu, odio, fortasse ipsi nocentiores, alterum, à quo se læsos esse somniant, aut putant, vita optant, immo postulant à Deo spoliari. Neque digni sunt tales rogatores, vt exaudiantur; immo digni sunt, vt ipsi in iudicium eant, quod alijs volunt præ- parare.

X.

Psal. 38. 8.

Hebr. 10. 27

Sapientissimè faciunt, qui in patientia sua animas suas possidere docti, in omni casu, & tribulatione, dicunt: *Et nunc que est expectatio mea? nonne Dominus?* Meum est remittere iniurias, Domini autem & remittentem, & inferentem iudicare; à quo, etiam me vindictam non petente, parata est, *terribilis quadam ex- pectatio iudicij, & ignis emulatio, que consumtura est aduersarios.* Hanc etsi petere non debemus, possunt tamen meritò formidare, qui, cum omnia audeant, se, quia grauissimè violatos tacere vident, illico securos arbitrantur. Tacuit & Abel, neque ad diuinum tri- bunal fratrem citauit, cum ab eo crudelissimè innocens trucidare-

tur;

tur; non tacuit tamen sanguis eius, qui ad Deum de terra clama-
uit. Neque enim verba tantùm, sed etiam facta ad Deum clamant;
longèque potentiùs clamant, ac vindictam postulant. Neque du-
bium est, à viuis & mortuis viuos oppressores eorum, ante diui-
num tribunal etiam sine voce, accusari; neque rarò etiam, ad
causam, coram supremo iudice, disceptandam citari, iniurijs ipsis
exigentibus vindictam.

Cui rei confirmandæ luculentus est testis D. Gregorius
Turonensis, qui hanc historiam recitat. Auernensis Episcopus,
cui nomen Sidonius Apollinaris, æquè sanctus ac eruditus, mori-
bus & artibus præstans, vt coronas in cælo multiplicaret, virtutis
mercedem, in terris, accepit tribulationes. Necessè enim est, vt
virtutem oderint vitiorum amatores; quam ne cogantur ample-
cti, impugnant atque repellunt. Quam ob causam, Sidonius quo-
que duos nactus est sacerdotes disciplina indigentes, quorum quo-
tidianus sermo erat: *Circumueniamus iustum, quoniam inutilis est*
nobis, & contrarius est operibus nostris, & impropereat nobis peccata le-
gis, & diffamat in nos peccata discipline nostræ. Quid non efficiunt
duo conspiratores? immo quid Orcus, per illos, non efficit? Duo
erant, sed tribus Furijs agitabantur. Nam & moniti vindictam
spirabant; & castigationem metuentes conabantur amoliri cor-
rectorem; & denique ambitione inflammati, locum sperabant,
si sedem vacuam fecissent. Hinc conuenticula, hinc conciliabu-
la, hinc denique vis aperta, qua virum innocentissimum & ma-
gistratu dignissimum, omni sacra potestate priuatum ad vltima
rederunt. Siquidem vix tantum cibi præbuerunt afflicto, vt vi-
tam sustentare posset, & vixisse mallet, quàm viuere.

Sidonius, tamen, etsi grauibus malis irritatus, & causæ
æquitate fultus, iniuriam laudabiliùs tolerari, quàm propulsari
ratus, quasi non sentiret, aut, tanquam si meruisset, ita patienter
omnia tulit. Itaque non exoptulare, non implorare amicos, non
circumspicere patronos, non certare foro, non recuperare ami-
sam dignitatem voluit; sed omnia Deo commisit iudicijsque diui-
nis, sine quibus Mundus non gubernatur. Felix, quisquis hoc fa-
cere nouit; nec enim magnam duntaxat is animo suo conciliat
tranquillitatem; sed etiam, quia se ipsum non vindicat, Deum
vindicem parat. Quod & Sidonio euenit. Conuenerat inter im-
probos duos sacerdotes, vt die altera, Episcopum è templo extra-

Ecc 2

ctum

Gen. 4. 10.

XI.
S. Greg. Tu-
ron l. 2. hist.
Franc. c. 23.
& Baronius
An. 486.

Sap. 2. 12.

XII.